

پیامبر بچه‌ها را خیلی دوست داشت

پیامبر [ص] را علاوه بر اسوه‌ی حسنه* رسول مهربانی نیز لقب داده‌اند. آیا می‌دانید چرا؟ چون او قلبی بسیار مهربان و بخشنده داشت. به همه نیکی می‌کرد و بدی‌های دیگران به خودش را می‌بخشید. به بچه‌ها سلام می‌گفت و اگر کودکانی دورش را می‌گرفتند، با آن‌ها هم‌بازی می‌شد. او با فقیران غذا می‌خورد، از مال خود به دیگران می‌بخشید و در سراسر زندگی‌اش هرگز کسی را آزار نداد. امروز می‌خواهیم داستانی از مهربانی پیامبر، حضرت محمد [ص]، با کودکان برای شما تعریف کنیم.

یکی از دوستان پیامبر نگاهی به محراب و بعد نگاهی به صف‌های نمازگزاران انداخت و به بغل دستی‌اش گفت: «به نظرت چه اتفاقی افتاده که رسول خدا هنوز به مسجد نرسیده است؟ بیا برویم به استقبالش؟ بلال حبشی با حرکت سر حرف او را تایید کرد و از مسجد خارج شدند.

آفتاب مدینه مثل همیشه‌ی تابستان‌ها داغ می‌تایید. ظهر بود و مردم دسته‌دسته به مسجد می‌رفتند تا با پیامبر [ص] نماز بخوانند.

درست یک کوچه آن طرف‌تر از مسجد، پیامبر خدا به درخواست و اصرار بچه‌ها مشغول بازی بود. بلال صحنه‌ای فراموش‌ناشدنی را می‌دید. یکی از بچه‌ها روی دوش رسول خدا سوار بود و به پیامبر دستور می‌داد که کدام طرف برود.

